

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

Πρωτοπρεσβύτερος Γεωργίου Δορμπαράκη

«Η Αγία Άννα, η γιαγιά κατά σάρκα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ήταν από τη φυλή του Λευί, κόρη του ιερέα Ματθάν και της γυναίκας του Μαρίας. Ο Ματθάν ιεράτευε επί της βασιλείας Κλεοπάτρας και Σαπώρου ή Σαβωρίου, βασιλιά των Περσών, και της βασιλείας Ηρώδου του Αντιπάτρου. Ο Ματθάν είχε τρεις κόρες, τη Μαρία, τη Σοβή και την Άννα. Παντρεύτηκε η πρώτη στη Βηθλεέμ και γέννησε τη Σαλώμη, τη μαία. Παντρεύτηκε η δεύτερη, κι αυτή στη Βηθλεέμ, και γέννησε την Ελισάβετ (τη μητέρα του Ιωάννη του Προδρόμου).

Παντρεύτηκε δε και η τρίτη, η Άννα, στη γη της Γαλιλαίας, και γέννησε Μαρία τη Θεοτόκο, που σημαίνει ότι η Σαλώμη, η Ελισάβετ και η αγία Μαρία η Θεοτόκος, ήσαν κόρες τριών αδελφών και μεταξύ τους πρωτεξαδέλφες. Αυτή λοιπόν η Άννα, αφού γέννησε τη σωτηρία όλου του κόσμου, την Παναγία, και την απογαλάκτισε, την ανάθεσε στον Ναό, ως άμωμο δώρο στον παντοκράτορα Θεό, και έζησε το υπόλοιπο της ζωής της, μέχρις ότου εξεδήμησε εν ειρήνη προς τον Κύριο, με νηστείες και ευεργεσίες προς αυτούς που είχαν ανάγκη. Τελείται δε η αυτής Σύναξις εν τω Δευτέρω».

Όλη η ακολουθία της ημέρας, εσπερινού και όρθρου, υπέρλαμπρη και φωτοφόρος, είναι γεμάτη από ωραιότατα εγκώμια προς την Αγία Άννα, στα οποία καλείται να μετάσχει «*έν κυμβάλοις ψαλμικοῖς*», κατά το δοξαστικό των αποστίχων του εσπερινού, «*Πᾶσα ἢ κτίσις ...*». «*Μετ' ἐγκωμίων ἐκτελείται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου ... Ἄννα θεόκλητε*». Ο εγκωμιασμός, όμως, δεν είναι μόνον για την αγία Άννα. Μετέχει σ' αυτόν και ο σύζυγός της, ο δίκαιος Ιωακείμ, γιατί αυτός είναι, κατά κάποιο τρόπο, ο ήλιος, που ενώθηκε με τη σελήνη, την αγία Άννα, για να προέλθει η ακτίνα της Παρθενίας, η Παναγία Μαριάμ, η κόρη τους. «*Ἦλιος ὥσπερ τῆ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ*».

«*Ὡ, μακαρία δυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων υπερέρηθητε...*» Μακάρια δυάδα, που ξεπεράσατε όλους τους γονεῖς. Αιτία βεβαίως για τον πλούτο των εγκωμίων είναι αυτό που ο καθένας κατανοεί: από τον Ιωακείμ και την Άννα γεννήθηκε η Παναγία, η οποία έφερε στον κόσμο, μέσα στο βάθος του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία αυτού, τον ίδιο τον Θεό εν σαρκί, τον Κύριο Ιησού Χριστό. «*Διὰ τῆς Παναγίας, τῆς Θεότητος αὐγῆ ἐπέλαμψε*». Με την Παναγία έλαμψε στον κόσμο το φως της Θεότητος. Και βεβαίως έτσι τιμώνται ο παππούς και η γιαγιά κατά σάρκα του Κυρίου μας. «*Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ ...*».

Η αιτιολόγηση αυτή της φωτοφόρου εορτής της Κοιμήσεως της αγίας Άννης δεν συνιστά μία απλή αναφορά της όλης εορτής. Αποτελεί το κέντρο, την αδιάκοπα

ανακυκλούμενη έννοια, τόσο που θα έλεγε κανείς ότι όλη η ακολουθία δεν κάνει τίποτε άλλο, από το να προβάλλει τον ερχομό του Χριστού διά της Παναγίας Μητέρας Του, και αυτό να το παρουσιάζει με διαφορετικές λέξεις και πολλαπλά λογοτεχνικά σχήματα, με εικόνες και με προτυπώσεις ακόμη από την Παλαιά Διαθήκη. Σαν να έχουμε το πολυτιμότερο διαμάντι στον κόσμο, και να το προβάλλουμε με όλων των ειδών τα φώτα και τους χρωματισμούς. «*Οί ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός*». «*Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς ...*»

Έτσι, η κοίμηση της αγίας Ἄννης, και μαζί με αυτήν του αγίου Ιωακείμ, λειτουργεί παραπεμπτικά και αναγωγικά: δι' αυτών τιμάται και εγκωμιάζεται ο Κύριος Ιησούς Χριστός. «*Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστέ*». Κι είναι φυσικό: αν ένας άνθρωπος έχει κάποια αξία είναι γιατί ο ίδιος ο Θεός τον έχει χαριτώσει και τον έχει υπερυψώσει. Κι αν αυτό ισχύει για όλους τους αγίους, πόσω μάλλον για τους κατά σάρκα προπάτορές Του, τον παππού Του και τη γιαγιά Του;

Η τιμή, ασφαλώς, για την αγία Ἄννα και τον άγιο Ιωακείμ δεν είναι μία εύνοια του Θεού χωρίς λόγο. Για να χαριτωθούν με αυτόν τον τρόπο – να γεννήσουν το καλύτερο άνθος της ανθρωπότητας, την Παναγία Θεοτόκο – συνήργησαν και οι ίδιοι, με την αγιασμένη ζωή τους, γεγονός που προβάλλει εξίσου πολλαπλώς η ακολουθία της ημέρας. «*... Ἡ νοητὴ χελιδὼν (ἡ Ἄννα)... ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ βιωσαμένη καλῶς*». Με σωφροσύνη και με άμεμπτο τρόπο έζησε η αγία Ἄννα. «*Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερήρας ἀπάσας... ἀγιόλεκτε Ἄννα, προμῆτορ Κυρίου*». Τήρησες τις εντολές του νόμου του Θεού, με θεάρεστο τρόπο, αγιόλεκτε Ἄννα, και ξεπέρασες όλες τις μητέρες του Ισραήλ.

Με την προϋπόθεση αυτή, να τηρεί, δηλαδή, πάντοτε το θέλημα του Θεού, αναδείχτηκε η Ἄννα σ' αυτό το υψηλό σημείο, να γίνει Μητέρα της Μητέρας του Θεού, γι' αυτό και οι ύμνοι στη συνέχεια δεν παύουν να μιλούν για το τελικό αποτέλεσμα: να μετατεθεί στους κόλπους του Θεού και να είναι συνόμιλος των αγγέλων. Ο Χριστός «*σὲ μεταθέμενος πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης, Ἄννα ἔνδοξε*». «*Σήμερον ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται*». Το ένδοξο τέλος της αγίας Ἄννης, τηρουμένων των αναλογιών, περιμένει βεβαίως και εμάς, εφόσον αγωνιζόμαστε στη ζωή αυτή να τηρούμε τις άγιες εντολές του Χριστού. Ο Θεός μας, μη ξεχνάμε, δεν είναι προσωπολήπτης.

Πηγή: Ιστολόγιο Πεμπτουσίας